

TEMA 6: CANTANTS, INTÈRPRETS, DIRECTORS

TÍTOL: 1961: VICTÒRIA DE LOS ÀNGELES - DEBUT A BAYREUTH

AUTOR: Antonio Fernández Cid

"Victòria tenia davant tot un passat frondós i exuberant, èpic i flamíger. I el públic més coneixedor i entès, un públic vingut dels indrets més llunyans, dels països on sempre fa fred, i d'aquells on només es coneix la calor, anava a escoltar-la. Sabien la música nota per nota, i cada estrofa del vers, cada paraula del poeta compositor els eren familiars. Calia vèncer moltes coses!...I vencé. No es recorda un èxit com aquell.

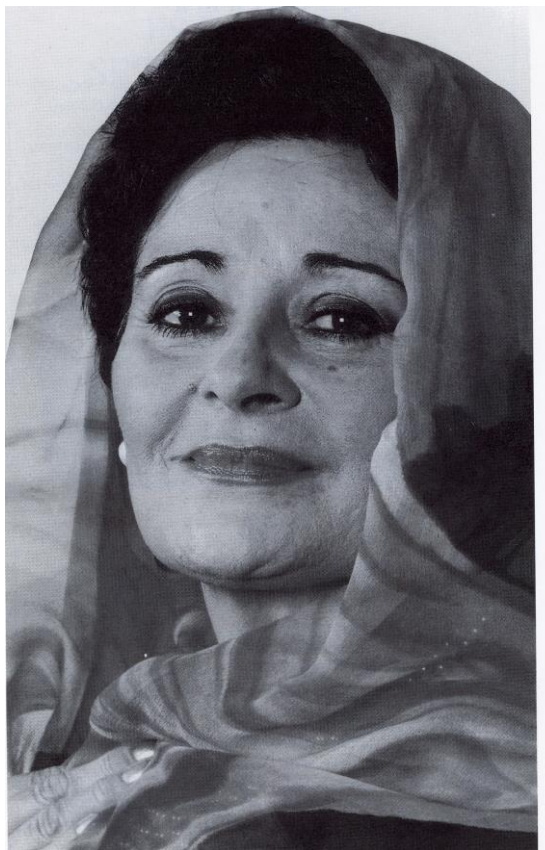
*Va haver d'aparèixer més de quaranta vegades al prosceni. S'apagaren els llums; baixà el teló metàl·lic, i el públic, a les fosques, seguia ovacionant **Victòria dels Àngels**, triomfadora en el mateix temple de Richard Wagner, allà on només arriben els elegits."*

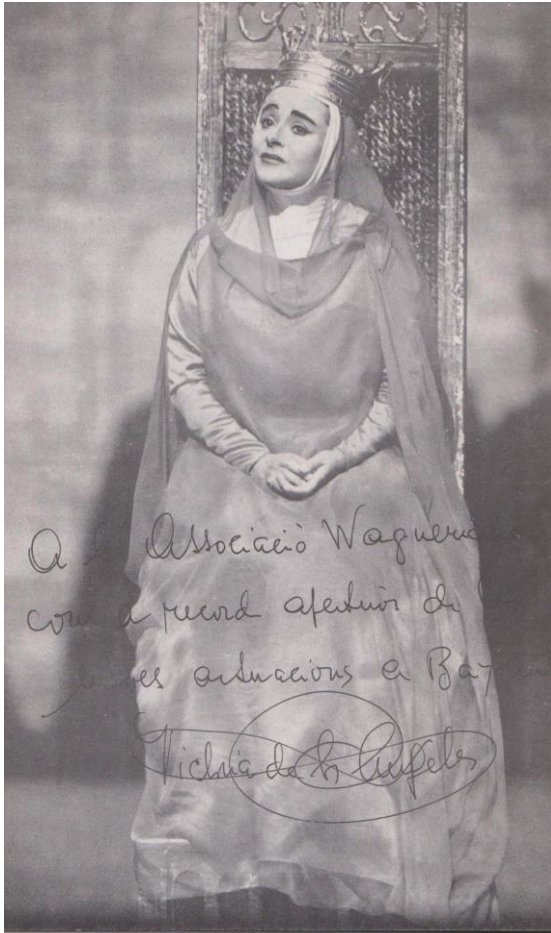
Comentari d'Artur Llopis referent al debut de Victòria a Bayreuth.

L'any 1960, Victòria dona un extens cicle de recitals per les principals ciutats alemanyes: Munic, Colònia, Frankfurt, Hannover, Berlín, Hamburg ... Quan el recital en l'últim dels punts donarà començament, té notícies de Victòria que entre el públic es troba present Wieland Wagner, el nét del genial músic, que regeix amb excepcional encert les destinacions del "Festspielhaus" de Bayreuth, l'herència gloriosa. Pensa Victòria en què potser entrarà a saludar-la. Sent una íntima decepció quan la visita no es produeix. En el fons queda una mica trista. Hores més tard rep una de les majors satisfaccions de la seva vida. Confessa ella que la més gran, potser. La tanca el text d'un telegrama que li lliuren en arribar a Berlín.

"He estat buscant la "Elisabeth" ideal per a l'obertura del Festival 1961, a Bayreuth, amb "Tannhäuser". La vaig trobar a vostè. Accepti incorporar el personatge en el nostre Festival." Signatura Wieland Wagner. Victòria salta d'alegria. Enrique ho corrobora. Els dos confessen que mai una invitació va causar-li un goig més gran.

Mil nou-cents seixanta-ú es converteix en l'any de Bayreuth per antonomàsia. Sóc testimoni del que va ser la presentació. En el teatre que disposa d'una de les millors orquestres líriques del món i sense disputa, el millor, el més preparat, nodrit i admirable dels cors; en el temple de la disciplina, l'ordre, Victòria se sent sorpresa, il·lusionada perquè la disciplina, sens dubte existent, manca de crueltat, resulta elàstica per a qui està

Fotografia dedicada per Victòria de los Angeles amb el següent text: "A l'Associació Wagneriana com a record afectuós de les actuacions a Bayreuth"

fidels del festival un veterà exemplar com Wolfgang Windgassen; perquè admiro la musicalitat sense tatxa i la bellesa vocal de Fischer Dieskau, des que el vaig descobrir en un memorable "Herald" del "Lohengrin" cantat en el mateix Bayreuth, allà per 1954, set anys abans, penso si no es ressentirà l'homenatge a Victòria davant aquesta disparitat de situacions afectives i de coneixement. Quan ja després de les moltes salutacions col·lectives, surt a escena ella en solitari, individualitzada per a l'adhesió, sento l'orgull més viu, la més profunda satisfacció d'espanyol, d'amic, de crític perquè esclata una gloriosa, immensa cridòria, mentre que a la percussió de les palmes, s'uneix la categòrica dels peus sobre el sòl, en un desig de sumar tots els mitjans possibles en el reflex del veredict general. Victòria s'ha convertit en l'interpret predilecta i ha tornat a mostrar la gran riquesa de mitjans que posseeix per a enfrontar-se amb els més diversos estils.

molt acostumada a l'exigència de fer les coses bé i tantes vegades va lamentar que s'intentés fer-la improvisar, al marge de la puresa musical que és norma de vida. Victòria assaja amb afany. Ni àdhuc se l'obliga a cantar a plena veu. Se sap respectar el seu hàbit de reserva. Els assajos escènics es desenvolupen com una seda, còmodes, triats les hores de comú acord entre Wieland i Victòria. Aquell respecta, acarona. Perquè admira a Victòria. Aquesta sent el plaer que tot estigui cronometrat, infal·lible, a punt; que els coristes surtin exactament quan han de sortir, ni abans, ni després.

El repartiment és sensacional. Actuen amb Victòria dels Àngels, Grace Bumbry, Wolfgang Windgassen, Dietrich Fischer Dieskau ... Al capdavant de l'orquestra un dels millors mestres del present, Wolfgang Sawallisch.

Com a ballet, en una fulgorant versió de la bacanal, el de Maurice Bejart...

Victòria dels Àngels canta d'una manera celestial la seva sortida i des d'aquest moment encanta al públic. No n'hi ha res en el món tan fervorós com l'aplaudiment, que distingeix als artistes i premia en ells la seva vinculació a Bayreuth. Perquè ho sé, perquè he advertit el que suposa per als

Vista actual del Festspielhaus.